

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

LEGE

**privind protecția cetățenilor români
care lucrează în străinătate**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Statul român asigură în conformitate cu prevederile prezentei legi protecția cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în străinătate.

Art.2.- Cetățenii români care lucrează în străinătate, și cărora nu le sunt aplicabile prevederile prezentei legi, beneficiază de măsuri speciale de protecție, stabilite prin legile române și străine, sau prin tratate și convenții internaționale la care România este parte, dacă se află în următoarele situații:

a) sunt angajații unor instituții publice străine care sunt organizate și funcționează pe teritoriul altui stat decât România;

b) sunt angajați ai misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și reprezentanțelor comerciale române;

c) sunt angajații unor organizații internaționale cu sediul pe teritoriul altui stat decât România;

d) sunt angajații unor societăți comerciale persoane juridice române sau străine, care efectuează activități de transport internațional.

Art.3.- (1) Guvernul României, prin autoritățile competente, va depune toate diligențele necesare pentru încheierea de acorduri, înțelegeri, tratate sau convenții cu autorități publice similare din alte state în vederea stabilirii condițiilor de protecție a cetățenilor români cu domiciliul în România, care lucrează în țările respective.

(2) Acordurile, înțelegerile, tratatele sau convențiile încheiate potrivit alin.(1) vor avea la bază:

a) principiul egalității de tratament;
b) aplicarea clauzelor mai favorabile prevăzute în legislația română, străină sau internațională, la care România este parte.

(3) Prin acordurile, înțelegerile, tratatele sau convențiile încheiate pe baza principiilor enumerate la alin.(2) se vor stabili cel puțin:

a) nivelul salariului minim;
b) durata timpului de lucru și de odihnă;
c) condițiile generale de muncă, de protecție și securitatea muncii;
d) asigurarea pentru accidente de muncă sau boli profesionale, precum și pentru cele care intervin în afara procesului muncii.

Art.4.- Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare, va depune diligențele necesare pentru ca, prin intermediul autorităților publice sau organismelor străine competente, să se asigure cetățenilor români prevăzuți la art.1:

a) respectarea pe durata angajării a drepturilor prevăzute la art.3;

b) aplicarea măsurilor de protecție a salariaților, prevăzute de legislația statului respectiv;

c) soluționarea, potrivit legislației aplicabile statului respectiv, a unor eventuale litigii având ca obiect acordarea drepturilor prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL II AGENȚI DE OCUPARE A FORȚEI DE MUNCĂ

Art.5.- Pe teritoriul României pot desfășura, în condițiile prezentei legi, activități de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate, următoarele categorii de persoane juridice și persoane fizice, dacă au ca obiect de activitate recrutarea și plasarea forței de muncă române în străinătate, sau, pe lângă alte activități, și pe cea de recrutare și plasare a forței de muncă române în străinătate, denumite în continuare *agenți de ocupare a forței de muncă*:

a) societățile comerciale cu sediul în România, cu capital român, cu participare străină sau cu capital integral străin, constituite în temeiul Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare;

b) persoane fizice autorizate să presteze activități în mod independent, în temeiul Decretului-lege nr.54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative;

c) filiale, sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte sedii secundare ale societăților comerciale străine, autorizate să funcționeze în România potrivit art.44 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare.

Art.6.- Agenții de ocupare a forței de muncă prestează servicii de mediere a angajării cetățenilor români cu domiciliul în România, care solicită să lucreze în străinătate, pe baza ofertelor de locuri de muncă în străinătate, transmise de persoanele juridice și fizice străine.

Art.7.- Agenții de ocupare a forței de muncă au obligația să păstreze secretul datelor personale ale lucrătorilor solicitanți de locuri de muncă în străinătate.

Art.8.- Agenții de ocupare a forței de muncă, prevăzuți la art.5, pot efectua activități de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate numai după acreditarea lor de către Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională, prin agențiile pentru ocupare și formare profesională județene și a municipiului București, pe a căror rază teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul agenților, în condițiile art.7 din Legea nr.145/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocupare și Formare Profesională.

Art.9.- Acreditarea agenților de ocupare a forței de muncă se efectuează numai în baza următoarelor documente justificative obligatorii:

- a) actul constitutiv al societății comerciale, respectiv autorizația de exercitare a unei activități independente;
- b) dovada înmatriculării societății în Registrul Comerțului;
- c) actele referitoare la spațiul și dotările necesare pentru buna desfășurare a activității;
- d) actele referitoare la numărul, structura și calificarea personalului;
- e) memoriul justificativ, din care să rezulte posibilitatea organizării unor bănci de date privind cererea solicitanților și oferta locurilor de muncă în străinătate;
- f) acte din care să rezulte posibilitatea stabilirii de relații cu parteneri de mediere străini;
- g) situația estimativă privind costul sau tariful serviciilor de mediere.

Art.10.- (1) Agenții de ocupare a forței de muncă, acreditați potrivit prezentei legi, pot efectua medierea angajării cetățenilor români în străinătate, numai pe baza contractelor încheiate cu angajatorii, persoane juridice sau persoane fizice străine, care conțin oferte ferme de locuri de muncă.

(2) Sunt considerate ferme ofertele de locuri de muncă, făcute de angajatori, persoane juridice sau persoane fizice străine, care cuprind următoarele elemente cu caracter minimal:

- a) condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare, durata și natura angajării;
- b) funcția, meseria sau categoria profesională, tariful orar, salariul, sporurile, alocațiile, cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale, durata timpului de muncă și de repaos, orele suplimentare, concediul de odihnă plătit, condițiile de muncă, măsuri de protecție și securitate a muncii;
- c) datele de plată a salariului;
- d) posibilitatea acordării de indemnizații pentru întreținerea familiei angajatului aflată în România și transferul salariului și al indemnizației în România;
- e) acordarea de despăgubiri angajaților români în cazul accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- f) obligațiile angajaților români în străinătate;
- g) condițiile de locuit, de cazare sau, după caz, de închiriere a unei locuințe și de asigurare a hranei;
- h) asigurarea formalităților, suportarea cheltuielilor și stabilirea condițiilor de transport din România în statul în care se asigură ofertele de locuri de muncă și retur, pentru angajații români și membrii de familie care îi însoțesc sau îi vizitează;
- i) fiscalitatea și alte contribuții care grevează asupra veniturilor angajaților, asigurându-se evitarea

dublei impunerii sau a dublei perceperii de contribuții de asigurări sociale.

(3) Nerespectarea de către agentul de ocupare a forței de muncă a prevederilor alin.(1) și (2), cu ocazia medierii angajării cetățenilor români în străinătate, atrage răspunderea civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art.11.- Agenții de ocupare a forței de muncă au obligația de a asigura încheierea contractelor individuale de muncă și în limba română.

Art.12.- (1) Agentul de ocupare a forței de muncă poate trimite în străinătate pentru prestarea de activități și persoane încadrate de acesta cu contract individual de muncă.

(2) În situația prevăzută la alin.(1) agentul de ocupare a forței de muncă va încheia cu cetățeanul român un act adițional la contractul individual de muncă, în care vor fi prevăzute drepturile și obligațiile reciproce, cu respectarea prevederilor art.10 alin.(2).

(3) Agentul de ocupare a forței de muncă și cetățenii români aflați în situația prevăzută la alin.(1) au obligația de a plăti, în condițiile legii, contribuțiile de asigurări sociale, contribuțiile de șomaj și contribuția de sănătate prevăzute de lege, urmând a beneficia de prestațiile care se acordă în funcție de aceste contribuții.

Art.13.- Cetățenii români care lucrează în străinătate pe baza contractelor prevăzute la art.10, neangajați cu contract individual de muncă la agenți de ocupare a forței de muncă în România, vor beneficia de prestațiile acordate de sistemul asigurărilor sociale de sănătate, asigurărilor de șomaj sau de sistemul asigurărilor sociale de stat dacă, pe baza unei declarații privind veniturile lunare realizate în străinătate, plătesc organelor competente din România contribuțiile corespunzătoare.

Art.14.- Pentru coordonarea și controlul activității de ocupare a forței de muncă în străinătate, în cadrul Agenției Naționale pentru Ocupare și Formare Profesională se înființează un compartiment specializat.

Art.15.- (1) În vederea aplicării prevederilor prezentei legi, Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională, prin agențiile pentru ocupare și formare profesională județene și a municipiului București, vor avea următoarele atribuții specifice:

a) acreditarea agenților de ocupare a forței de muncă pentru desfășurarea activității de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate;

b) stabilirea condițiilor de suspendare sau retragere a acreditării agenților prevăzuți la lit.a);

c) stabilirea situațiilor ce impun ca medierea angajării cetățenilor români în străinătate să se facă pe baza selecției acestora;

d) cooperarea cu organismele, agenții, angajatorii cu sediul sau, după caz, cu domiciliul în străinătate, în vederea cunoașterii legislației statului în care se asigură locuri de muncă;

e) îndrumarea și controlarea activității agenților de ocupare a forței de muncă.

(2) În cazul nerespectării de către agenții de ocupare a forței de muncă a dispozițiilor prezentei legi, agențiile prevăzute la alin.(1) vor retrage acreditarea acestora.

CAPITOLUL III CONTRAVENȚII

Art.16.- (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10 milioane lei la 15 milioane lei următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) efectuarea de către persoanele juridice sau persoanele fizice a activităților de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art.5, 6 și art.8;

b) efectuarea de către agenții de ocupare a forței de muncă a activităților de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate cu încălcarea prevederilor art.10.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin.(1) se face de către personalul specializat, împuternicit în acest sens, din cadrul Agenției Naționale pentru Ocupare și Formare Profesională și din cadrul Inspecției Muncii.

CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINALE

Art.17.- În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Afacerilor Externe, împreună cu Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională, vor elabora norme metodologice în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Normele metodologice vor fi publicate în Monitorul Oficial al României.

Art.18.- Dispozițiile din prezenta lege referitoare la răspunderea contravențională se completează cu prevederile Legii nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.19.- Dispozițiile art.13 se aplică și cetățenilor români care lucrează în străinătate în baza unui contract individual de muncă, încheiat cu o persoană fizică sau juridică străină, aflat în executare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.20.- La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziții contrare se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 19 aprilie 1999, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Ulm Nicolae Spineanu